

които има да се образуватъ въ бѣдѣ, потребнитѣ указания и улеснения. Това приканване се оцѣни както трѣбва отъ всичкитѣ почти окръжни управители и Настоятелството на Дружеството има сърдечно да благодари на мнозина отъ тѣхъ, за дѣто много улеснихъ и клоновѣ и самото ни Дружество, особено въ трудното военно време. Нѣкои Окрѣжни Управители, обаче, показяхъ се нѣкакъ не до тамъ съчувствующи на Дружеството и цѣлитѣ му.

**Варненски Клонъ** на нашето Дружество, съ писмото си до Настоятелството отъ 11-й Декемврий 1885 г. съобщаваше, че когато пратеницитѣ на Клона сж се представили предъ тогавашниятъ Варненски Окрѣж. Управитель, Г-на Дагорова, съ проща да запише на реда си своята помощ и да позволи да се поканятъ да запишатъ помощитѣ си и подвѣдомственитѣ нему чиновници, той (управительтъ) не само не благоволилъ да запише нѣщо, но си позволилъ по единъ най грубъ начинъ да ги изгони отъ канцеларията си, като не имъ позволилъ да поканятъ чиновницитѣ и като ги заплашилъ, че ще имъ запрети да ходятъ за напредъ и изъ градътъ да събиратъ каквито и да е помощи за Дружеството ни.

**Силистренски Клонъ** тъй сжщо се оплакваше отъ тогавашний Силистренски Окрѣженъ Управитель, че правялъ на Клона спжнки, като подкопавалъ довѣрието му между населението. Този управитель задържалъ 800 лева дружественни пари подъ предлогъ, че ужъ клонътъ въ Силистра не билъ добръ уреденъ, за да можалъ да му повѣри тая сума. А пъкъ Силистренски Клонъ бѣше доста добръ уреденъ. Той разви, както се каза на свое мѣсто, особена дѣятелностъ и испрати на Настоятелството на Дружеството доста значителни парични помощи.

Самото Настоятелство на Дружеството не може да се похвали, че хубавото това учреждение, **Българското Дружест-**

**во отъ „Червеный Кръсть“**, се е ползувало отъ всички, особено тука, въ Столицата, съ пълно съчувствие и довѣрие. Не може да се скрие, че тѣзи, които, по развитието си и по общественото си положение, трѣбваше по-добрь да разбиратъ значението на това челоуѣколюбиво учреждение и, слѣдователно, съ своето съчувствие къмъ него, да му даватъ по нѣ нравственна подпорка, тѣ именно, още отъ самото му учреждение захванахъ криво, съ подозрѣние и недовѣрие да глѣдатъ на него и съ едни едностранчеви, безосновни, недостойни и даже злобнопредназначени хули и обвинения върху него, да подкопаватъ самото му сществование. Даже самото правителство не можа да се удържи на височината на положението си спрямо това челоуѣколюбиво учреждение и се поддаде да го надмощи късоглѣдството на хора, които и въ най-чиститѣ, честнитѣ и святи работи искатъ да намисатъ своитѣ страсти и прищѣвки, та и партизански домогвания. И то, Правителството, нѣкакъ студено и подозрително се отнасяше къмъ нашего Дружество. Недовѣрието му къмъ членовѣтъ на Настоятелството на Дружеството са исказа най-повече въ това, че то на два и на три пѣти предписва частъ по-скоро да му представи това Настоятелство **смѣткитѣ си поправдателнитѣ документи** за разнесенитѣ суми. Може Правителството да е било въ правото си и да е направило тѣзи предписвания по обязанностъ, която, като Правителство, има да бди надъ общественни суми, и Настоятелството съ готовностъ би се съобразило съ тѣзи предписания, ако Уставътъ на Дружеството, разглѣданъ, одобренъ и потвърденъ отъ самото Правителство, не указваши най-ясно и опредѣлено начинътъ, по който Настоятелството на Българското Дружество отъ „Червеный Кръсть“ представя смѣткитѣ си и дава отчетъ за дѣятелността си. При това, нѣкои окръжни управители, по предписание отъ Правител-